

## บรรณานุกรม

- กรมศุลกากร. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2004. “ตลาดส่งออกของเล่นของไทย.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.moc.go.th> (5 มีนาคม 2547).
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2543. “การผลิตและการส่งออกอุตสาหกรรมของเด็กเล่นทำจากไม้ จังหวัด เชียงใหม่.” เชียงใหม่: ฝ่ายศึกษาพัฒนาอุตสาหกรรม ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1.
- กระทรวงพาณิชย์. 2003. “บททวนสถานการณ์ธุรกิจ (Business Review).” [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา <http://www.moc.go.th> (26 กุมภาพันธ์ 2546).
- นิติตา อักษรวงศ์. “อุตสาหกรรมของเล่นไม้ที่ทำด้วยไม้กับขนาดต้นทุนที่สูงขึ้น.” วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปีที่ 6, 2 (พ.ค.-ส.ค.), 2545.
- บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. ฝ่ายวิจัย. 2004. “ภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรมปี 2547.” [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา <http://www.thaitrade.com/en/doc/toys.doc> (23 มีนาคม 2547).
- บริษัทไทยวู้ดเด็นเกมส์จำกัด. ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์. 2546. “รายชื่อลูกค้าของบริษัทไทยวู้ดเด็นเกมส์จำกัด.” เชียงใหม่: ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ บริษัทไทยวู้ดเด็นเกมส์จำกัด.
- พัชรา ดันติประภา. ม.ป.ป. “การตลาดธุรกิจอุตสาหกรรม.” เชียงใหม่: ภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีรชัย สีนพาคณี. 2543. “การดำเนินงานของธุรกิจของเล่นไม้เพื่อการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2546. “การบริหารการตลาดยุคใหม่.” กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- อังสนา เวชอุบล. 2547. “ศักยภาพในการส่งออกของเล่นของไทย.” สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Kolter Phillip, and Armstrong Gary. 1997. “Marketing an Introduction.” 4<sup>th</sup> Ed. New York: Prentice Hall.